

ה"ת 32347/05 - מדינת ישראל אכ"ל דרום להב 433 נגד מ.ו. חברה לתשתיות בע"מ חברות 2. חאלד מטאלקה 3. נסים מטאלקה 4. וסיס מטאלקה כולם

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 23-05-32347 מדינת ישראל נ' מ.ו. חברה לתשתיות בע"מ
תיק חיזוני: 183966/2022

לפני כבוד השופט אחינעם צורי אל
מדינת ישראל אכ"ל דרום להב 433 ע"י ב"כ מריא פרץ בוגנים
מבחן נתן
נגד

1. מ.ו. חברה לתשתיות בע"מ חברות 2. חאלד מטאלקה 3. נסים
metaalkha 4. וסיס מטאלקה כולם באמצעות את כוחםעו"ד שרה חייב

החלטה

לפנינו בקשה רבעית לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן:
"הפקודה") להארכת תוקף ההחזקאה בתפוסים ב-120 ימים נוספים.

רקע

1. כנגד המשיבים וחסדים נוספים התנהלה חקירה בחשד לביצוע עבירות הלבנת הון, קבלת דבר במרמה
בנסיבות חמורות, זיווג מסמכים, ניהול עסק ללא רישיון וUBEירות לפי חוק שמירת הניקיון.

2. באתרים בהם פועלת המשיבה במסגרת מכרזים ממשלתיים חלה עליה חובה לפני פנות את הפסולת לאתר
הטמנה מאושר כחוק. הממצאת תעוזות הטמנה היא תנאי לאישור התשלום למשיבה. על פי החשד, המשיבה 1
ומנהליה המשיבים 4-2, יחד עם אחרים, זייפו תעוזות הטמנת פסולת במטרה לקבל כספים במרמה.

הבקשה

3. ביום 1.2.24 הגישה המבחן בקשה להארכת תוקף ההחזקאה בתפוסים. נטען כי עם חלוף הזמן בוצע איזון
ראוי, ושוחררו כל רכב, חשבונות בנק, וסכום של למיטה 1,000,000.00. עוד נטען כי התפיסה בכללותה
הינה בحصر ביחס להיקף העבירה שעומד על כ-11 מיליון שקלים לכל הפחות. נטען, כי חלק מהתפוסים מהווים

עמוד 1

חומר חקירה המכיל ראיות כנגד המשיבים וחלקם לתפוסים לצורך חילוט עתידי.

4. ביום 8.2.24 הוגשה תגובת המשיבים. נמסר כי המשיבים אינם מתנגדים להארצת תוקף ההחזקה בתפוסים, למעט כספים התפוסים אצל המבוקשת בסך 400,000 ₪. עוד ביקשו להוראות לבקשת לעבר לידי המשיבים העתק יומיי העבודה על מנת לאפשר למשיבה לבצע גמר חשבון בפרויקטטים השונים. נטען כי בשל החקירה דירוג האשראי של המשיבה נפגע, היא נקלעה למצוקה תזרימית ועל כן עותרים המשיבים להשבת הכספי התפוס.

הדין בבקשת

5. ביום 14.3.24 התקיים דיון בבקשת.

ב"כ המבוקשת מסרה כי החקירה הסתיימה ותיק החקירה הועבר לבחינת המחלקה המשפטית. לטענת המבוקשת, הממצאים מבוססים שד סביר נגד המשיבים אשר הטמין פסולת באתר לא חוקי וזייף תעוזות הטמנה. נמסר כי היקף עבירות המקור עומד על 4.5 מיליון ₪ והיקף ההלבנה עומד על 11 מיליון ₪, כאשר שווי התפוסים עומד על כ-2.25 מיליון ₪ בלבד, כך שמדובר בתפישה בחסר. לטענת המבוקשת, מאז החלת החקירה בוצעו האיזונים הנדרשים ואין מקום להקלות נוספת. המבוקשת שחררה את חשבונות הבנק של החברה על מנת לאפשר לה להמשיך את פעילותה, שוחררו תשעה רכבים באיסור דיספויזיה ובכפוף להפקדות על סך 300,000 ₪ וארבעה רכבים אף שוחררו ללא איסור דיספויזיה. נטען כי המשיבה יכולה להיפרע ממכירת הרכבים אשר שוחררו ללא תנאים, ולאחרונה אף רכשו המשיבים שני רכבים נוספים.

6. ב"כ המשיבים שבה על טיעוניה הכתובים. הודגש כי המחלוקת היא ביחס לסכום הכספי התפוס בסך 400,000 ₪ בלבד. נטען כי במסגרת גזר הדין המדינה תוכל להיפרע מחלוקת התפוסים האחרים, ואילו המשיבה עלולה לקרואם אם לא ישחרר הסכום המבוקש.

המסגרת הנורמטטיבית

7. סעיף 2(א) לפקודה מפרט חמיש חלופות שעשוית לשמש מקור סמכות לתפיסת חפצים:

"**רשי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ בעברה, או עמדים בעבר, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן שכור بعد ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.**

8. לצד זאת, במסגרת בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך (15.3.2017) (להלן: "ענין ברוך"), נקבעהUILת תפיסה שישית, לפיה באפשרות המשטרה לתפוס נכסים וחפצים טרם הגשת כתב אישום, בשווי רכוש

שקלשור לביצוע העבירה, לצורך חילוט עתידי.

9. בעוד שנכט תפום לפי חמוץ עילות התפיסה שמנויות בפקודה קשור בקשר הדוק לעבירה או לנסיבות ביצועה, עילת התפיסה השישית אשר הtagבשה בעניין ברור מאפשרת תפיסה של נכס שאין לו כל קשר לביצוע העבירה.

10. חילוט אינו עונש ותפקידו לשרת תכליות שונות. התכליות הראשונה היא תכליית הרתעתית. חילוט נדרש למקרה מצב בו חוטא יצא נשכר ממעשה העבירה, וכן נדרש בנסיבות ביצועה. תכליית נוספת שמטרת החילוט היא בעלת אופי קנייני. תכליית זו תוארה בפסקה כ"הוצאתת בלעו של גזלן מפיו". להוציא מידיו של העבריין רכוש שאינו שייך לו ואין מוחזק על ידו כדין. החילוט משרת אפוא אינטראס ציבורי מובהק, ואולם, ככל אינטראס אחר גם הוא ייחסי, ואיזונו מתבקש אל מול זכות הקניין של הפרט. (ראו בש"פ 07/6817 מדינת ישראל נ' יוסף סיטובו).

11. סעיף 35 לפקודה מורה כי אם בתוך שישה חודשים החפש על ידי המשטרה או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש כתוב אישום בו צריך החפש לשמש ראה ולא ניתן צו על אותו חפש לפי סעיף 34, תחזר המשטרה את החפש לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית המשפט השלום, על פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

12. בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464, פס' 10 (2000) (להלן: "עניין עובדיה"), נקבע כי:

"**תפיסת חפצים והחזקתם בידי המשטרה וכן חילוטם על-ידי בית-משפט נבחנים לאור תכלייתן של הוראות הדין הרלוונטי, לאור הזכיות המהוויות לאור האינטרסים השונים המשמשים בזירה. כל זאת במסגרת העקרונות הכלליים של השיטה. בכל מקרה יש לעורר איזון ראוי בין ההגנה על זכות הקנינית של הפרט לבין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוע עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את ביצועם [...] לא הרי תפיסת חף כהרי המשך החזקה בו. המשך החזקת החף בידי המשטרה, כר' נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מעצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכליית ראה ואם המשך החזקת החף בידי המשטרה אינו פוגע הבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש".**

13. יש להפעיל את סמכות התפיסה, תוך ערכית איזון בין האינטרס הציבורי בהחזקת התפוסים, לבין זכותו הקנינית של הפרט בהם. לצורך ההכרעה יש לאתר את תכליות התפיסה, ולבחון את עוצמת החשד בשים לב בזמן שחלף מעת התפיסה ולהזקפת החפות העומדת לחשוד. (בש"פ 302/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.03.2006)).

14. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת להיפרע מהם בתום ההליך, והאם ניתן להשיג את תכילת הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרוכש (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל**, (5.08.2018)).

דין והכרעה

15. האם קיימת עילה מוצדקת, להאריך את משך התפיסה בהתחשב בעוצמת הראיות, קצב התקדמות החוקירה, הפגיעה בזכויות הKENIN של המשיבים, ואיזונים מול האינטרס הציבורי שבחייבות העתידי?

16. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בתיק החוקירה, מצאתי כי התשובה לשאלת זו חיובית.

17. מבלי לפרט את כלל הראיות שהוצעו לעוני, שכן טרם הוגש כתוב האישום, אצין כי קיימות ראיות המקימות חישד סביר וمبرטס לפיו המשיבים ביצעו את המיחס להם. על אף שהבעליים הרשומים של המשיב הוא המשיב 2, המשיבים 3 ו-4 שימשו כמנהלי המשיבה יחד עם המשיב 1. עוד עולה כי למשיבה אין רישון להוביל ולטפל בפסקולת בנין ובכך ניהלה עסק ללא רישון. מדובר בעבירות מקור נוספת לפי חוק איסור הלבנתה הון, ועל כן התמורה מהוועה רכוש אסור. החוקירה התמקדה בחמשה פרויקטים בהם פעלła החברה בשנים 2021-2022, במסגרתה הtagלו 246 תעוזות הטמנה מזיפות. כמו כן השלת הפסקולת באתרם בלתי מורשים גרמה למפגעים סביבתיים. מהחזה בין החברה לרשות המקומית עולה כי תעוזות הטמנה הן תנאי תשלום כל התמורה, והואף עבירת המקור נקבע על פי שווים של שני פרויקטים בהם פעללה המשיבה. היקף ההלבנה עומד על למעלה מ-11 מיליון ₪ בהתאם לכלל הפעולות בחשבונות הבנק מאז הועברה התמורה, מהוועה רכוש אסור.

18. מסקנתי זו נסמכת על חומריה החוקירה הרבים שהועברו לעוני וסומנו אצ' 1 עד אצ' 10. מדובר בהודעות שנגבו, מסמכים שנתפסו, התקבויות בין המעורבים וחומריה חוקירה נוספים הכלולים במסמכים מאיתוראן, צילומות עין הנז וחיפוש במחשבי השkilah.

19. משחונחה תשתיית ראייתית הולמת לעבירות קבלת דבר במרמה וניהול עסק ללא רישון המהוות עבירות מקור, ושעה שמתקיים חישד סביר לעבירות לפי חוק איסור הלבנתה הון, גם בסיס לתפיסה לשם חילוט עתידי. בהינתן קיומו של חישד סביר נגד המשיבים, הרי שבשלב זה קיים גם פוטנציאלי חילוט. (ראו בשינויים המחויבים לנוכח השלב בו נמצא ההליך בענייננו: ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטובן**, ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**).

20. נתתי דעתך לטענות ב"כ המשיבים כי המשיבה 1 מתנסה לקבל אשראי בנקאי וכי הכספי התפוס נחוץ לה לשם תזרים מזומנים חיבי ועמידה בהתחייבויות לספקים. ראשית, אצין כי טענת המשיבים אינם נתמכת בתצהורי רואי חשבון ומתרארת אך את מצבת החובות של המשיב ולא את מצבת הנכסים. כמו כן, לא הוכח כי ההידדרות הכלכלית והפגיעה בתזרים המזומנים הם תולדה ישירה של החוקירה וצויו התפיסה, ואינם תולדה של מצב כלכלי קודם.

21. שנית, אף אם הטענה הייתה מוכחת כנדרש, התרשמה כי המבוקשת הילכה כברת דרך משמעותית לחקירה המשיבים מאז החלה החקירה, עת שחררה את חשבונות הבנק של החברה, וכן תשעה רכבים אשר שוחררו באיסור דיספוזיציה ובכפוף להפקdot על סך 300,000 ₪. עוד שוחררו 4 רכבים נוספים ללא איסור דיספוזיציה כלל. נכון להיום שווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף ההלבנה **ואף מהיקף עבירות המקור**. תשעה שהמבקשת שחררה את חשבונות הבנק ואת הרכבים, משקבעת כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות, ונוכח התכליות המובהקת בחילוט התפוס, הונחה החלטה ש"לא יצא חוטא נשכר", והן והקנינית, "הוצאה בלווי של הגזלן מפני", מצאת כי הבקשה מידתית ואף מאזנת כראוי בין השיקולים השונים. על פניו, יש טעם בדברי ב"כ המבקשת וסלולה בפניהם של המשיבים הדרך להיפרע ממכירת הרכבים שוחררו לידים.

22. מלשון סעיף 21 לחוק איסור הלבנתוון עולה כי ניתן לחלו רכוש בשווי הרכוש בו נעצרה העבירה, ללא תלות בשאלת האם מלאו שווי הרכוש האמור הגיע לכיסו של הנאשם או שלא בחלוקת הגיע לכיסו של אחר. חילוט מלאו סכום העבירה הוא ברירת המחדל לפי סעיף 21(א) לחוק, וחירגה מכך מחייבות נימוקים מיוחדים. (ע"פ 7701/17 **אוקסנה סנדLER נ' מדינת ישראל** (23.10.17)). קביעה זו משליפה אף על הבקשה דן, שכן מטרתה לשמר את מצבת הנכסים, ולהבטיח חילוט עתידי. קיים אינטרס ציבורי בהמשך תפיסת כלל הרכוש התפוס. אינטרס זה גובר, בשלב זהה, על זכויותיהם של המשיבים.

23. אצין כי מדובר בתיק רחב היקף ובחקירה מורכבת ומסועפת. החקירה בתיק הגיעה לסיומה. הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים נדרש על מנת לאפשר למחלקה המשפטית לבחון את חומריו החקירה ולקבל החלטה. איני מוצאת כי בשלב זה של ההליך השנתנה נקודת האיזון, ויש מקום להשבת חלק מהתפוסים אשר נעדו להבטיח את אפרשות החילוט בסוף ההליך.

סוף דבר

24. נוכחות מרכיבות החקירה, השלב שבו היא מצויה, שווי הרכוש התפוס לעומת היקף העבירה ועוצמת החשד, מצאת לי לקבל את הבקשה ולהורות על הארכת תוקף הצעה להחזקת התפוסים ב-120 ימים נוספים, ומנגד בשלב זה לדוחות את בקשה המשיבים לשחררו 400,000 ₪ מקופת התפוסים.

זכות ערע כחוק.

המציאות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' ניסן תשפ"ד, 14 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

